

EUROPOS PARLAMENTAS

2014 - 2019

Plenarinio posėdžio dokumentas

27.2.2015

B8-0210/2015

PASIŪLYMAS DĖL SAJUNGOS TEISĖS AKTO

pateiktas pagal Darbo tvarkos taisyklių 46 straipsnio 2 dalį

dėl Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos dalinio pakeitimo

Richard Sulík (ECR)

RE\1051869LT.doc

PE550.004v01-00

LT

Suvienijusi įvairovę

LT

Pasiūlymas dėl Sąjungos teisės akto, iš dalies keičiančio Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos nuostatas

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 225 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 46 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi 2008 m. vasario 12 d. Tarybos direktyva 2008/8/EB, iš dalies keičianti Direktyvos 2006/112/EB nuostatas, susijusias su paslaugų teikimo vieta¹, pakeitė neapmokestinamiesiems asmenims teikiamų telekomunikacijų paslaugų, radijo ir televizijos transliavimo paslaugų (toliau – parinktos elektroninės paslaugos) teikėjų vykdomo pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) mokėjimo vietą ir sąlygas taip, kad parinktų elektroninių paslaugų teikėjai PVM moka valstybėje, kurioje jų klientai naudojami jų teikiamomis paslaugomis;
- B. kadangi Direktyvos 2008/8/EB aiškinamajame memorandume kaip pagrindinė minėto pakeitimo priežastis nurodytas siekis išvengti situacijų, kai tam tikrų elektroninių paslaugų teikėjai įsisteigia valstybėse narėse, kuriose PVM yra nedidelis; ši tendencija ypač būdinga didesnėms įmonėms, įsisteigiančioms valstybėje narėje, kurios PVM – mažiausias ES; kadangi ši priežastis nėra taikytina mažų įmonių atveju;
- C. kadangi pasirinktų elektroninių paslaugų teikimą vienoje valstybėje narėje reglamentuoja nacionaliniai teisės aktai, pagal kuriuos daugumoje valstybių narių smulkiems verslininkams netaikomas reikalavimas registruotis PVM mokėtojais kol nėra pasiekta tam tikra apyvarta, dėl ko ES sudaromos nevienodos sąlygos parinktoms elektroninėms paslaugoms teikti, ypač tada, kai parinktų elektroninių paslaugų teikėjai nutraukia paslaugų teikimą už valstybės narės, kurioje yra jų buveinė, ribų siekdami išvengti prievolės registruotis PVM mokėtoju;
- D. primena, kad svarbu pašalinti visas kliūtis, trukdančias į rinką patekti smulkiems verslininkams, kadangi mažos įmonės yra labai svarbios kuriant naujas darbo vietas ir diegiant naujoves;
- E. kadangi vienas iš trijų pagrindinių Komisijos prioritetų – sukurti bendrąją skaitmeninę rinką, o viena iš šešių pagrindinių priemonių siekiant šio tikslo, pasak Komisijos, – lengvinti novatoriams jų individualių įmonių įkūrimą, taip pat kadangi PVM deklaravimo minimalioji vieno langelio sistema (angl. „VAT MOSS“) šiuo metu visiškai prieštarauja minėtai idėjai;
- F. kadangi PVM mokėjimas vartojimo valstybėje narėje nepasiūlant išimties smulkiems verslininkams gali neigiamai ir netgi lemtingai paveikti mažus parinktų elektroninių

¹ OL L 44, 2008 2 20, p. 11.

paslaugų teikėjus, kuriems registracija ir mokesčių reikalavimai sukuria administracinių kliūčių, galinčių atgrasyti juos nuo paslaugų teikimo, nepaisant to, kad yra PVM deklaravimo minimalioji vieno langelio sistema, sukurta tam, kad nereikėtų keliskart įvairiose valstybėse narėse registruotis PVM mokėtoju, ir leidžianti parinktų elektroninių paslaugų teikėjui pateikti vieną mokesčių deklaraciją bei sumokėti mokesčius už visas valstybėse narėse suteiktas paslaugas;

- G. kadangi PVM deklaravimo minimaliojoje vieno langelio sistemoje greta registracijos bei mokėjimo reikalavimų yra ir kitokių administracinių priemonių, tokių kaip prievolė 10 metų saugoti dokumentus su pirkėjų informacija (netgi tada, kai perkamos kelis centus vertos elektroninės prietaikos), nors iki šiol rinkti pirkėjų asmens duomenų nereikėjo; kadangi įsigaliojus PVM deklaravimo minimaliajai vieno langelio sistemai smulkieji verslininkai bus įpareigoti rinkti ir saugoti tuos duomenis, dėl ko verslininkams dar padaugės administracinių reikalavimų, tokių kaip užtikrinti surinktų asmens duomenų saugumą ir ruošti privalomas ketvirčio ataskaitas; kadangi šių reikalavimų nesilaikymas lems tai, kad paslaugų teikėjui nebus leidžiama prisijungti prie PVM deklaravimo minimaliosios vieno langelio sistemos, jis bus priverstas registruotis PVM mokėtoju kiekvienoje valstybėje narėje atskirai;
- H. kadangi minėtos Direktyvų 2006/112/EB ir 2008/8/EB nuostatos parinktų elektroninių paslaugų teikėjus, kurie, atsižvelgiant į specifinį jų produktų pobūdį, savo veiklą gali vykdyti bet kurioje pasaulio vietoje, galėtų paskatinti sustabdyti parinktų elektroninių paslaugų teikimą už valstybės narės, kurioje jie yra apmokestinami, ribų arba perkelti savo buveines už ES ribų, pvz., registruojant už ES ribų sukurta platformą, per kurią elektroninių paslaugų teikėjai savo paslaugas pardavinės už mažesnę kainą dėl to, kad nelieka su PVM deklaravimo minimaliosios vieno langelio sistemos kuriamomis administracinėmis kliūtimis susijusių išlaidų;
- I. kadangi smulkūs verslininkai turi būti palaikomi ir jiems neturėtų būti kuriama pernelyg didelių kliūčių, net jei tas administracines kliūtis sąlygoja geras sumanymas, toks kaip PVM deklaravimo minimalioji vieno langelio sistema, kuri galiausiai pasirodo esanti kliūtis;
- J. kadangi netikslinga kurti administracines kliūtis smulkiems verslininkams ir paskui kompensuoti jiems tas kliūtis galima finansine parama, dėl kurios kyla kitos administracinės kliūtys, susijusios su ES lėšų naudojimu;
1. ragina Komisiją iki 2016 m. sausio 1 d. pateikti Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 113 straipsniu pagrįstą pasiūlymą iš dalies pakeisti Tarybos direktyvą 2006/112/EB;
 2. mano, kad minėtame Komisijos pasiūlyme turėtų būti numatyta parinktų elektroninių paslaugų teikimo PVM mokėjimo išimtis, jei, atskaičius PVM, bendra už teikėjo pateiktas ir vartojimo valstybėje narėje realizuotas elektronines paslaugas suma per vienerius kalendorinius metus neviršija 100 000 EUR arba jų ekvivalento nacionaline valiuta;
 3. mano, kad minėtas Komisijos pasiūlymas turėtų užtikrinti, kad valstybė narė, kurioje

yra įsisteigęs parinktų elektroninių paslaugų teikėjas, sudarytų sąlygas elektronines paslaugas teikiantiems apmokestinamiems asmenims nuspręsti, ar jiems turėtų būti taikomas reikalavimas PVM mokėti vartojimo valstybėje narėje.

AIŠKINAMOJI DALIS

Nuo 2015 m. sausio 1 d. ne buveinės valstybėje narėje teikiamų parinktų elektroninių paslaugų teikėjai PVM privalo mokėti vartojimo valstybėje narėje. Tai susiję su reikalavimu registruotis ir vėliau mokėti PVM parduodant bet kokį paslaugų kiekį ne paslaugos teikėjo buveinės valstybėje narėje. Pagrindiniai minėto pakeitimo tikslai buvo:

- pagrindinių paslaugų teikėjų įsikūrimo valstybėse narėse, kuriose PVM yra mažesnis, prevencija;
- sąžiningesnė konkurencija ir mokesčių įplaukų paskirstymas tarp tas pačias paslaugas teikiančių vietos ir užsienio įmonių;
- tarptautiniu lygiu svarstomas politinis kursas, kuriuo siekiama užtikrinti, kad paslaugos būtų apmokestinamos vartojimo vietoje.

Nepaisant to, kad, atsižvelgiant į minėtą pakeitimą, buvo pradėta teikti administracinė pagalba PVM deklaravimo minimaliosios vieno langelio sistemos forma, minėta direktyva sukuria kliūčių smulkiesiems verslininkams. Mažų įmonių egzistavimą gali smarkiai paveikti rinkos, pvz., valstybių narių per jų teisės normas, kuriamos kliūtys. Atsižvelgiant į svarbų mažų įmonių vaidmenį vidaus rinkoje šios kliūtys turėtų būti pašalintos, kiek tai praktiškai įgyvendinama.